

Filippi 1 - 4. Fejezet

Philippians Chapter 1 - 4

Az eredeti szövegből lefordítva és modern nyelvre
fordítva, kommentárral ellátva.

François du Toit

Filippi 1 - 4. Fejezet

Pál, Szilás, Timóteus és Lukács meglátogatta Filippit, és megalapította az első európai gyülekezetet Pál második missziós útja során, Kr. u. 50 körül (ApCsel 16,11-40). Ez a levél Kr. u. 61 körül íródott Rómából, amikor Pál házi őrizetben volt. Az erő és az öröm helyéről ír, hogy bátorítsa kedves filippi barátait, akiknek szintén sok ellentmondással kellett szembenézniük.

1,20 Közvetlen körülményeim nem vonják el a figyelmemet az üzenetemről! Meggyőződésem, hogy ez a beszélgetésünk most és örökre pontos beszámolót fog adni Krisztus magasztosságáról. Az üzenet bennem testesül meg; akár élek, akár meghalok, az nem számít.

1,21 Krisztus határozza meg az életemet - azt a halál nem képes fenyegetni, még csak visszafogni sem.

2,12 "Nemcsak a jelenlétemben, de még inkább a távollétemben..." *Tudta, hogy ő sokkal inkább jelen lesz az üzenetében, mint a személyében! A szolgálat sikerét nem az méri, hogy hány munkatársat tudsz összegyűjteni, hanem azáltal, hogy mennyire válik nélkülözhetővé a te személyes prédikációd!*

3,1 A hitetek végeredménye rendkívüli öröm az Úrban. Boldogságotok szüntelen vonatkoztatási pontja egyszerűen Ő! Ezt nem csak az ismétlés kedvéért mondom: az öröm a ti erőtök! Nincs biztonságosabb hely, mint eksztatikusan boldognak lenni!

Pál arra bátorítja őket, ne engedjék, hogy a vallás elterelje a figyelmet a romantikus gyönyörködésről.

3,7 Vallási származásom és erkölcsös rajongásom ma már pontosan nullát ér a szememben! Az, amivel Krisztusban megajándékozottak lettünk, jelentéktelen információvá alacsonyította mindazt, ami egykor oly fontosnak tűnt. A törvény tisztelete veszteségetekké vált, de a hit a nyereségetek lett.

3,8 Valójában arra a következtetésre jutottam, hogy minden szervezet, ami korábban istenfélő zsidóként határozott meg engem, messze háttérbe szorult amiatt, amit a Messiás megismerésével nyertem. Most már Jézus Krisztus és az ő bámulatos megváltása szabja meg az identitásom. A vallás olyan, mint a kutyapiszok. Búzlík, ne lépjetelek bele!

4,4 Az öröm nem egy lehetséges luxus, hanem az öröm a ti alaphelyzetetek! Az Úrban való egyesülésetek a folyamatos gyönyörködésetek forrása. Ezért akár újra is mondhatom: örüljetelek az Úrban mindig!

4,6 Ne hagyd, hogy bármi miatt a szorongás elvonja a figyelmedet!

4,11 Felfedeztem a „vagyokságomat”, és rátaláltam arra, hogyan legyek teljesen megelégedett, bármilyen körülmények között. (Önfenntartó (1), **autarkes**, megelégedett, az az érzés, amikor teljesen elégedett vagy magaddal.)

4,13 Minden helyzetben erős vagyok abban, aki belülről erősít engem, hogy az legyek, aki vagyok. (Pál úgy élte az életét, hogy kapcsolatban volt ezzel a belső hellyel. Felfedezte, hogy ugyanaz a vagyokság tükröződik őbenne, mint amiben Jézus járt. Isten kegyelméből vagyok az, aki vagyok. Krisztus bennem visszatükrözi a benned lévő Krisztust.)

1,1 Pál és Timóteus a Filippiben élő összes szenthez szólnak Krisztus Jézusban, beleértve a vezető csapatot, a felügyelőket (1) és a diakónusokat (2) is. (Felügyelő, **episkopos** (1), az **epi** szóból, ami azt jelzi, hogy folyamatosan hatással van, és **skopos**, „hatáskör”, hogy az átfogó képet lássa; **diakonos** (2), a **diako**, a diakóból, a vezetésből, megbízásokat teljesíteni, követni; lásd Fil 3,14).

1,2 Az Apa jóindulata elválaszthatatlanul összeköti életünket Jézus Krisztus uralmával. 1,3 Rátok gondolni mindig ösztönöz az öröme és az Isten iránti hálára. 1,4 Az értetek való imádkozás bizonyosan nem munka - inkább költészet; örömmel számítok az értetek mondott imáim eredményére!

1,5 Örömteljes részesedésünk mindabból, amit az evangélium közvetít, nem változik. Első találkozásunk frissessége mind a mai napig folytatódik.

1,6 Birtoklok egy belső bizonyosságot rólatok, meggyőződve abban, hogy aki a bennetek lévő jó munka kezdeményezője (1), ő az is egyszerre, aki azt teljességre viszi, ahogyan az Jézus Krisztusban tükröződik, aki a napfény. Ő az idő teljessége. (Kezdeményező, **enarche** (1), kezdetektől nyilvános fellépésre készülni. Lásd: Préd 3,15, „ami volt, az van most, és ami lesz, az már volt!”)

1,7 Nem vagyok elbizakodott, hogy ekkora bizonyosságom van rólatok. A megváltott ártatlanságunk összefüggésében nem tudok másképp gondolni rátok; én a szívembe zártalak titeket! Elkötelezett barátságotok a fogságomban nagy bátorítást jelent számomra, közös védekezésünkben és az evangélium megerősítésében. Együtt vagyunk ebben! Közös részesei vagyunk ugyanannak a kegyelemnek. Az én kegyelmem a ti kegyelmetek.

1,8 Isten ismeri utánatok való heves vágyódásomat, Jézus Krisztus gyengéd szeretetével!

1,9 Az a vágyam mindannyiótok számára, hogy a szeretet (1) megvalósulásának teljessége egyre inkább át fog törni minden határt bennetek, és hogy a másokkal való

kapcsolatotok minden területére nagy hatással lesz a szeretet bensőséges megismerése. (Az **agapao** (1) szó egy összetett szó: „**ago**” szóból, ami azt jelenti, hogy vezetni, ahogy a pásztor vezeti a juhait. És a „**pao**” szóból, ami pihenést jelent! Az ő szeretete vezet engem az ő nyugalmaiba; az ő befejezett művének teljes realizálásába! Az „agapé” a 23. zsoltár egy szóbán. „Az elmélkedés folyamaiban emlékszik a lelkem arra, hogy ki vagyok.”)

1,10 Arra sürgetlek benneteket, hogy a lehető legnagyobb alaposággal vizsgáljátok meg ezt az agapé-szeretetet, mint amikor egy gyémánt teljes napfényben megnéve bizonyítja hibátlan tökéletességét. Azt a kihívást intézem hozzátok, hogy ezt a szeretetet vigyétek el a legvégső következményéig! Nincs sértődés a szeretetben, amint az bebizonyosodott Jézus Krisztusban, aki a napfény. (Ha a gyémánt kezdettől fogva hibátlan, akkor minden lehetséges vizsgálat bizonyítani fogja a tökéletességét; nem az a lényeg, hogy valaki hogyan reagál a szeretet kezdeményezésére. A szeretet végső próbája a kereszten fejeződött be. Az igazság nem népszavazás által válik igazzá; valakinek a tudatlansága vagy közömbössége nem változtathatja meg az igazságot.)

1,11 Teljesen el vagytok halmozva megváltott ártatlanságotok és megigazultságotok termésével, amiért Jézus Krisztus fáradozott! Ünnepeljétek Őt!

1,12 Szeretnék bátorítani benneteket, kedves barátaim, hogy az ellenállás, amivel szembenézek, és amely az evangélium legyőzésére volt hivatott, csak azt szolgálta, hogy előbbre vigye az evangélium ügyét!

1,13 A börtön lett a szószékem! A kormányzó összes katonája és mindenki, aki a palotában dolgozik, megismerte az üzenetemet. Tudják, hogy nem az ő foglyuk vagyok, hanem Krisztusba vagyok belezárva.

1,14 Az Úrban hívők közül sokakat a bebörtönzésem győzött meg arról, hogy merjenek félelem nélkül, bátran beszélni az ígéről.

1,15 Egyesek rágalmazzák az üzenetet, mások szenvedélyesen és elragadó bizonyossággal hirdetik. 1,16 Egyesek kihasználva szorult helyzetemet, nyereszkeskedni akarnak rajtam saját céljaik érdekében.

1,17 Másokat újra tökéletesen a szeretet inspirál, és teljes mértékben támogatják azt, ahogy védelmezem az evangéliumot!

1,18 El vagyok ragadtatva! Krisztus mindenütt beszédtema! Még a negatív hírverés is Neki dolgozik!

1,19 Látom, ahogy Jézus Krisztus Lelke, mint egy karmester (1), mindezt a ti imáitokkal együtt egy koncertté alakítja, amely az üdvösséget ünnepli! (A szó, **epichoregeo** (1), az **epi** szóból származik, a prepozíció helyén, fölött, felelős, + **chorus**, kórus, zenekar, vagy tánc + **ago**, ami azt jelenti, hogy vezetni, mint a pásztor a juhait; tehát a

*elválaszthatatlan összetartozást kíván kifejezni; **sunathleo** (3), atlétikai verseny. A kerékpárversenyzés a peloton kifejezést használja; ahol a versenyzők akkor a legerősebbek és leggyorsabbak, amikor az úgynevezett bolyban tekernek, ami a versenyzők sűrűn tömörülő csoportja, akik az előttük haladó szélárnyékában könnyebben kerekeznek. Egy tömegversenyen a legtöbb versenyző általában mindvégig egy nagy bolyban halad. A szó francia eredetű, egy olyan kifejezésből származik, amely azt jelenti, hogy „összetekeredve egy labdába”).*

1,28 Bátor félelemnélküliségetek mindenféle akadállyal szemben egy biztos jel azoknak, akik szembeszállnak veletek, hogy erőfeszítéseik hiábavalóak. Dicsőséges magatartásotok még nyilvánvalóbbá teszi a megváltást. *(Mindez hamisíthatatlan: Istennek nincs vetélytársa! A vallás önsegítő üdvösségprogramjai nem fenyegetik őt!)*

1,29 A kegyelem miatt, amellyel Krisztusban megajándékozottak vagytok, bármit is szenvedjete el érte, az sohasem téríthet el benneteket attól, amit a hit igaznak tudólatok!

1,30 A hitünk ugyanabban a nyilvános arénában (1) van közszemlére téve; de egymás kitartó küzdelmének nem pusztá szemlélői, hanem kölcsönösen tanúságtevői vagyunk. Diadalmasan visszatükrözzük egymásnak a másik győzelmét. *(Az **agon** (1) szó a verseny helyszínére, az arénára vagy stadionra utal.)*

2,1 Krisztusban való szövetségünk (1) a legbensőségesebb; az ő szerelmi történetét fejezzük ki (2); összefonódva a lélek közösségében és a gyengéd érzelmekben. *(A **parakaleo** (1) szó, a **para** szóból, amely közelséget jelző prepozíció, egy olyan dolog, amely a közelségből származik; olyan dolog, ami befolyásolási szférából származik; a lakóhely egyesítésére vonatkozó javaslattal együtt; az alkotótól és az adótól származik; az eredete, a cselekvés kiindulópontja egy meghitt kapcsolat, és a **kaleo** jelentése: a név identitását meghatározza a családnév. A **paramuthion** (2) szó, a **para** + **muthos** szavakból származik, mítosz vagy mese, tanító történet, szívtől szívig ható üzenet nyelvén).*

2,2 Krisztusi gondolkodástok teljessé teszi a gyönyörködésemet! Ti is ugyanazt az isteni szeretetet visszhangoztatok; lelki társak vagyunk, mert ugyanazokat a gondolatokat rezonáljuk.

2,3 Semmilyen rejtett szándékkal kevert hamis kovász vagy üres filozófiai hízelgés sem érhet fel az olyan gondolkodással, amely másokat őszintén többre értékel, mint önmagát.

2,4 A saját teljességetek felfedezése Krisztusban felszabadít benneteket arra, hogy önmagatokról másokra irányítsátok a figyelmeteket!

2,5 Ahogyan Jézus tekintett önmagára, az az egyetlen érvényes módja annak, hogy

hogyan   tekintsetek   ti   saját   magatokra!

2,6 Alakjában és hasonlatosságában az ő léte Istennel teljesen egyenrangú volt. A Fiúsága nem lopta el a rivaldafényt az Atyjától! Emberi mivolta sem vontta el a figyelmet   Isten   istenségétől!

2,7 Az ő küldetése azonban nem az volt, hogy bizonyítsa istenségét, hanem hogy átölelje a mi emberségünket. Isteni hírnevétől megfosztva, teljesen magáévá tette a mi fizikai emberi formánkat; a mi hasonlatosságunkban született, és úgy azonosította magát, mint az emberi faj szolgája. Szeretete a rabszolgánkká tette!

2,8 Így tehát a kereszt drámájának kontextusában: az ember Jézus Krisztus, aki teljesen Isten, teljesen emberré válik, hogy saját teremtménye keze által önként meghaljon az emberiség halálával. Elfogadta az átkot és a legaljasabb szégyent, hogy egy bűnöző halálával haljon meg. *(Így, a halál kapuján keresztül, szállt a mi pokoli sötétségünkbe. Jel 9,1 Amikor az ötödik égi hírnök megfújta a trombitáját, láttam egy csillagot, amely az égből a földre hullott. A csillag megkapta a kulcsot a mélység kifürkészhetetlen mélységeibe vezető aknához. [Halálával Jézus legyőzte az alvilágot, és nála vannak a kulcsok; senki másnál nincsenek.] Jel 1,18 Én vagyok az Élő. Meghaltam, és most, íme, itt élek a világ végezetéig, és nálam vannak a kulcsok, melyekkel kinyitottam a Hádész és a halál kapuit. Továbbá Ef 4,8-10).*

2,9 A teljes megaláztatás e helyéről Isten a legmagasabb rangra emelte őt. Isten olyan névvel ruházta fel Jézust, amely mindennek messze fölötte áll, és egyben képviselője is minden más névnek. *(Ef 1,20 Meg akarod mérni Isten elméjét és izmait? Fontold meg, hogy milyen erőt szabadított fel Jézus Krisztusban, amikor feltámasztotta őt a halálból, és örökre a trónra ültette, mint végrehajtó hatalmát a mennyek birodalmában. Jézus Isten hatalmának jobbkéze. Őt az emberi kétségbeesés legmélyebb tömlöcéből emelte fel a mennyei boldogság legmagasabb régiójába. [Lásd Ef 2,5.6 és 4,8.9] Ef 1,21 Végtelenül fölötte áll az uralkodás, a hatalom, a tekintély vagy a kormányok minden egyesített erejének. Ő minden névnél magasabb rendű, amelyet valaha is adhatnának bárkinek ebben a korban, vagy bármely korban, amely az örökkévaló jövőben még eljövendő. - A Jézus név teljes mértékben kifejezi az ő küldetését olyanként, ami egészen teljesítő van! Ő a világ Megváltója! Titus 2,11 Isten kegyelme fényesen ragyog, mint a nap, így téve az emberiség üdvösségét tagadhatatlanul láthatóvá. [Clarence Jordan így fordítja ezt: „Mert Isten ki nem érdemelt kedvessége ránk tört, új életet hozva az egész emberiség számára.”] Lásd még Ef 3,15 Minden család a mennyben és a földön belőle származik; az övé az emberiség családneve, és ő marad minden ember hiteles identitása   az   összes   nemzet   számára).*

2,10 Amit az ő neve leleplez, az minden teremtményt meggyőz a megváltásukról! Minden térd a mennyben és a földön és a föld alatt meghajol spontán imádatban! *(Lásd Izajás 45,23 „A saját életem a meggyőződésem garanciája – mondja az Úr –, hogy minden térd szabadon meghajol előttem az imádatban, és minden nyelv spontán módon ugyanabból az Isten által ihletett forrásból fog szólni.” Lásd még a Római 14,11-hez írt kommentáromat!)*

2,11 Így hát minden nyelv ugyanazt az odaadást fogja hangoztatni és visszhangozni az ő megkérdőjelezhetetlen Uralkodójuk felé, aki maga az élet Megváltója! Jézus Krisztus megdicsőítette (1) Istent, mint a teremtés Apját! Ez a legvégső következménye az Apa szándékának! (A *doxa* (1) szó, szándék, vélemény, gyakran fordítják dicsőségnek. Jel 5,13 És hallottam, hogy minden teremtmény az égben és a földön és a föld alatt földön és a tengerben, és minden, ami benne van, ezt mondta: „Annak, aki a trónon ül és a Báránynak, legyen áldás és tisztelet és dicsőség és hatalom mindörökké örökkön-örökké!” Lásd a Róm 14,11-hez fűzött kommentárjegyzetemet! Pál itt Izaiás 45,23-at idézi. Lásd a 20,22.23 verseket: „Nézzetek szembe velem, és **legyetek** megmentve a földnek minden határa. [Figyeljétek meg: „**Legyetek megmentve.**” Nem pedig: „Váljatok megmentetté.”] Én vagyok az Isten; bálványaitok a képzeletek kitalált koholmányai.” Iz 45,23 „Én magamra esküdtem meg, szájam szava megigazultságot nemzett; ezt nem lehet visszafordítani.” A héber יצא *Yatsa* szó fordítható: nemzett, mint a Bírák 8,30-ban: „Minden térd

meghajol előttem, és minden nyelv visszhangozza eskümet”. [Így szóljatok ugyanazzal a bizonyossággal, amely belőlem fakadt.] A שבעה *Shaba* szó azt jelenti, hogy hétszer említeni magunkat, azaz esküdni - tehát a zsidó gondolkodásban egy kijelentés hétszeres megismétlésével minden vitának véget vetünk. Lásd Zsid 6,13.16.17).

2,12 Figyelembe véve ezt a csodálatos eredményt, amit a hitünk lát és ünnepel, nyomatékosan sürgetlek benneteket, drága barátaim, hogy továbbra is legyen kihegyezve a fületek (1) arra, ami ösztönzi a magatartásokat, hogy teljes mértékben kifejezzétek a saját üdvösségetek részleteit a legszemélyesebb és legpraktikusabb módon. Lássátok az üdvösséget a maga világrengetően félelmetes és végső befejezettségében. Tudom, hogy személyes jelenlétem nagyon bátorít benneteket, de most azt akarom, hogy a távollétemben olyan inspirációra ébredjétek, ami felülmúl mindent, amit eddig ismertetek. Ez azt jelentené, hogy még ha soha nem is látnátok többé az arcomat, vagy sosem kapnátok tőlem egy újabb levelet, az egyáltalán nem változtatna semmit a hiteteken! (Pál szolgálatának sikere nem abban állt, hogy saját rabszolgáivá tette az embereket, hanem az evangélium számára tudta lekötelezni őket! Tudta, hogy ő sokkal inkább jelen lesz az üzenetében, mint a személyében! A szolgálat sikerét nem az méri, hogy hány munkatársat tudsz összegyűjteni, hanem azáltal, hogy mennyire válik nélkülözhetővé a te személyes prédikációd! A gyakran engedelmességgé fordított szó az *upoakoo* (1) szó, inspirált hatása alatt vagy annak, amit hallasz).

2,13 Fedezzétek fel magát Istent, mint kimeríthetetlen belső forrásotokat; ő lobbantja fel benneteket a vágyat és az energiát saját gyönyörűségére!

2,14 Az egész életetek egy költemény; bármilyen alvilági morgás vagy veszekedés teljesen helytelen lenne! Ne hagyjátok, hogy az ilyesmik megzavarják a társalgások ritmusát.

2,15 Hibátlan ártatlanságotok vonzerőt sugároz, mint fénycsóvák egy olyan nép közepén, amely elfelejtette igazi fiúságát, és amelynek élete eltorzult és perverz lett. (Ebben a versben Pál az 5Mózes 32,5-t idézi a héber szöveg görög Septuaginta-fordításából, utalva a következőkre 5Móz 32,4-5 és 18-ra. Ebben az összefüggésben Isten tökéletes munkássága, mint az emberiség Apja egyszerűen el lett felejtve; az emberek „görbékké és perverzékké” váltak; eltorzultak és kicsavarodtak a fiúi létük igazi mintájából. A Deut 32,18 azt mondja: „Ti elfelejtettétek a Sziklát, amely nemzett titeket, és elszakadtatok az Istentől, aki táncolt (1) veletek!”. Héberül: **khul** חול)

2,16 Életetek visszhangozza (1) az élet üzenetének logikáját (2). Olyan helyen vagytok, mint a csillagok az éjszakai égbolton, minden fölé helyezve és fényt sugározva, amely ragyogóan áthatol a sötétségen. Így erősítitek meg az Úr napját és teszitek teljessé örömet! Ti vagytok a győzelmi koszorúm és a bizonyíték arra, hogy nem hiába futottam meg a pályámat. (Az **epecho** (1) szó, az **epi** szóból származik, ami azt jelenti, hogy felülről, és **echo**, megtartani, visszhangozni. Az élet szava, a **logosz** (2), megtestesíti a fogalmat vagy eszmét, gondolatot, az intelligenciát mint az ismert dolgok összekapcsolt hálózatát jelenti; a logika összességét. A **logos** főnév igei alakja a **lego**, szavakkal rámutatni; gondolatok értelmes módon történő összegyűjtése, összekapcsolása és kombinálása; tehát egy egymásba fonódó diskurzusra utal. Héber megfelelője a **dabar** דבר ami szót jelent, [ami a gondolatot tároló és hordozó eszköz]; nőnemű alakjába דברה **Deborah** mézelő méhet jelent! Képzeljük el a mézelő méhet munka közben; ellenállhatatlanul vonzódik a virágokhoz, és spontán beporozza azt, miközben összegyűjti és egészséges mézzé alakítja a nektárt! Az **eis** (3) prepozíció, egy pontra utal, a következményben elért eredményre. Lásd Kol 1,29. A teljességetek Krisztusban nem egy távoli cél, hanem egy azonnali felismerés számotokra! A munkám felülhalad minden lelkesedést, amit korábban ismertem az akaraterőm feladatorientált törvénye alatt. A kimerültségen túl is munkálkodom, minden erőmmel iparkodva eltökélten minden energiát felhasználva, amivel Ő hatalmasan inspirál engem.

2,17 Azt akarom, hogy úgy lássátok a szolgálatomat, mint a hitetek oltárán kiöntött bort. Örülök a gondolatnak, hogy ugyanabból a forrásból iszunk és ezért közös örömünket ünnepeljük!

2,18 Bármit is szenvedjete el, csak örömben fejezzétek be! (Az öröm egy merész kijelentés, a súlyos veszély és szenvedés ellenére, hogy az ellentmondás nem határoz meg bennünket, és nem azé az utolsó szó az életünkben. Tudjuk, hogy akár élünk, akár meghalunk, az üzenetünk megállíthatatlan, és legyőzi a világot).

2,19 Bízom az Úrban, hogy hamarosan el tudom küldeni Timóteust hozzátok; ez olyan lesz számomra, mintha személyesen ott lennék veletek!

2,20 Nincs itt senki, aki teljesebben osztozna a szívemben; tudom, hogy ő rendkívüli odafigyeléssel fog vigyázni rátok.

2,21 Sajnos sokan vannak a szolgálatban, akiknek önző céljaik vannak.

2,22 Nem kell semmit sem mondanom nektek Timóteusról, mert ti már ismeritek az értékességét! Együtt munkálkodtunk az evangéliumért a legszorosabb közösségben, mint ahogy apa és fia támogatják egymást.

2,23 Szeretném azonnal elküldeni őt hozzátok, de csak arra várok, hogy hogyan alakulnak számomra itt a dolgok.

2,24 A lehető leggyorsabban szeretnék csatlakozni hozzá! Bízom az Úrban, hogy a tárgyalásom pozitív kimenetelű lesz.

2,25 Sürgősnek érzem, hogy azonnal elküldjem hozzátok Epafroditosz testvéremet, aki munkatársam és szövetségesem. Eredetileg azért küldtétok hozzám, hogy segítsen nekem, és most viszonzom a szívességét!

2,26 Vágyakozik utánatok, és nagyon hiányoztok neki. Eléggé elkeseredett, amikor hallotta, hogy mennyire aggódtatok azért, mert olyan beteg volt.

2,27 Majdnem meghalt, de Isten kegyelmének hála, nemcsak Epafroditosz miatt, hanem miattunk is! El sem tudom képzelni, mekkora gyászt szenvedtünk volna, ha elveszítjük őt!

2,28 Késedelem nélkül elküldöm őt hozzátok; tudva, hogy milyen öröm lesz nektek, mint ahogy már számomra is olyannyira vigasztalás volt ő!

2,29 Életének óriási értékét hatalmas örömmünneppel kell megülni, amikor megérkezik! Ó, mily öröm, hogy szerethetjük egymást az Úrban!

2,30 Én annyira tisztetem a Krisztus munkája iránti teljes elkötelezettségét; neki nem jelentett gondot, hogy a ti érdekekben értem szolgálva az életét is kockáztassa!

3,1 A hitetek végeredménye rendkívüli öröm az Úrban. Boldogságotok szüntelen vonatkoztatási pontja egyszerűen Ő! Ezt nem csak az ismétlés kedvéért mondom: az öröm a ti erőtök! Nincs biztonságosabb hely, mint eksztatikusan boldognak lenni! (*Jahve öröme a ti erőtök.* כִּי יְהוָה חֵדוּת כִּי Nehemiás 8,10)

3,2 A körülmetélés támogatói a hitetek és szabadságotok ellenségei! Gonosz szándékkal munkálkodnak! Legyetek éberek velük szemben, mint ahogyan egy elszabadult vadászkutyát kerülnétek! Miattatok kinyílt a bicskájuk!

3,3 Mi mutatjuk meg a „körülmetelés” valódi lelki értelmét! Az istentiszteletünket nem határozza meg semmi kívülről felismerhető dolog, ami akár csak távolról is hasonlítana a törvényben előírt cselekedetekre és vallási szertartásokra! Istent abban a belső bizonyosságban imádjuk, ami a megváltott ártatlanságunk és Jézus Krisztus befejezett műve feletti öröm miatt él bennünk. A megigazultságban való hit adja a lelki istentisztelet magvát. A testiességhez szokott elme vallásos erőfeszítésekkel hasztalanul próbálja elérni a megigazultságot. Meggyőződésem, hogy a körülmetelés vagy a törvény bármely műve képtelen bármit is hozzátenni ahhoz a megigazultsághoz, amit Jézus megszerzett nekünk.

3,4 Bárki másnál több okom volna arra, hogy zsidó mivoltomra támaszkodjak, hiszen oly sok évig a legőszintébb odaadással lelkesedtem a szertartásokért. Ha Isten tetszésének elnyeréséhez tényleg lehetne tenni valamit személyes erőfeszítéssel, akkor azon a versenypályán én lennék a favorit! A származásom nyilvánvaló:

3,5 Nyolcnapos koromban kaptam a híres vágást, pontosan úgy, ahogy a törvény előírta. Születésem szerint izraelita vagyok; törzsem őse Benjámín. Héber vagyok a héberek között! A törvény betartásában a legszigorúbb párthoz tartoztam. Büszkén voltam farizeus. *(Jákob szeretett felesége Ráchel volt. Ő meghalt, miközben Benjámint szülte; továbbá a két törzs, mely nem lázadt fel: Benjámín és Júda. Azzal, hogy Pál azt mondta, hogy ő héber a héberek között, hangsúlyozta, hogy mindkét szülői ágán a származása nem keveredett pogány vérrel.)*

3,6 Szélsőséges buzgóságom abban mutatkozott meg, ahogyan hevesen ellenkezve üldöztem mindenkit, aki Krisztusban élte meg az identitását. *(Az úgynevezett eklézsiát.)* Ha a törvény betartása és a hitvallások által esetleg lehetséges lett volna Isten előtt feddhetetlenül megállni, akkor az nekem sikerült volna!

3,7 Vallási származásom és erkölcsös rajongásom ma már pontosan nullát ér a szememben! Az, amivel Krisztusban megajándékozottak lettünk, jelentéktelen információvá alacsonyította mindazt, ami egykor oly fontosnak tűnt. A törvény tisztelete veszteségetekké vált, de a hit a nyereségetek lett.

3,8 Valójában arra a következtetésre jutottam, hogy minden szervezet, ami korábban istenfélő zsidóként határozott meg engem, messze háttérbe szorult amiatt, amit a Messiás megismerésével nyertem. Most már Jézus Krisztus és az ő bámulatos megváltása szabja meg az identitásom. A vallás olyan, mint a kutyapiszok. Búzik, ne lépjetek bele!

3,9 Itt vagyok hát: megtalálva Krisztusban! Mindeddig a szemétdombon kapirgáltam! Az önigazultság útvesztőjében csapdába ejtett engem a saját, kötelességvezérelt és büntudatközpontú, vallásos törekvésem, aminek még jól be is fűtött a cselekedközpontú törvényeskedés! Krisztus hite leleplezi az identitásomat. A

3,14 Az emberiség megváltott ártatlanságának jutalmát teljes egészében szem előtt tartom; mint ahogy egy bajnok atléta a nyilvános versenyeken, nem vagyok hajlandó elterelni a figyelmemet semmi más által. Isten meghívott (1) minket Krisztusban, hogy emeljük fel a szemünket ōrá, és ismerjük fel ōbenne az identitásunkat. (A **klesis** (1) szó, meghívás, a **kaleo**, a vezetéknev, ami a név identitását jelenti. Míg a törvény csak azzal foglalkozik, ami lent van, a hit megragadja a tekintetűnket, hogy csak azt lássuk, ami fent van, ahol mi Krisztussal együtt, mint az ō társai vele együtt ülünk a mennyei helyeken! Az identitásunk ōbenne van. Kol 3,1)

3,15 Mi, akik felfedeztük tökéletes megigazultságunkat, a gondolatainkat lehorgonyoztuk Krisztusban. Ha még mindig tökéletlennek látod magadat, Isten kinyilatkoztatja neked, hogy csak az idődet vesztegeted azzal, hogy azt képzeled, hogy lehetsz még inkább elfogadott és igaz, mint amilyen már vagy!

3,16 Akkor hát adja meg a kegyelem üzenete a tempót. (A törvény egy kerülőút, ami nem vezet sehová!)

3,17 Szabadon utánozhatsz engem, mivel együtt sokak életére befolyásunk van, hogy mások is a nyomdokainkba lépjenek.

3,18 Mint tudjátok, ezekről a dolgokról beszélve gyakran könnyekig meghatódom, annyira szenvedélyes vagyok az emberiség megváltott ártatlanságának kinyilatkoztatása ügyében, hogy nem

értem, miért vannak még mindig olyan emberek, akik ellenzik ezt az üzenetet. Sokan közömbösek vagy nyíltan ellenségesek Krisztus keresztségével szemben.

3,19 Nem veszik észre, hogy a „Csináld magad!” házi barkácsolás és törvényeskedés rendszere önpusztításhoz vezet? Minden odaadásuk a vallási étvágyuk istene iránt tovább mélyíti a szégyenüket. Mégis úgy tűnik, hogy nincs problémájuk ezzel, mivel az elméjüket felperzselte a bűntudat (1). („Földi dolgok” (1) - ebben az esetben a bűntudat uralta bukott gondolkodásmódra utal. Lásd Kol 3,1-3, Zsid 10,1.19-22)

3,20 Valódi állampolgárságunk (1) azt jelenti, hogy Krisztussal közös a pozíciónk a mennyei helyeken! A menny nem a célunk, hanem a kiindulópontunk (2)! A megértésünk forrása (3) a Megváltóból fakad. Teljesen magunkhoz öleljük az Úr Jézus Krisztust! (A **politeuma** (1) szó, a közös vagyon, a társadalmi identitásunk. A **uparcho** (2) szó azt jelenti, hogy kezdetet, kiindulópontot venni. A forrás szóval fordított szó az **ek** (3). Teljesen átölelni, **apekdechomai** (4), a **apo**, távol [attól, ami korábban meghatározott] és **ek**, ki, forrás; és **dechomai**, a kezünkbe venni, teljes szívvel elfogadni, teljes mértékben átölelni).

3,21 Az üdvösség, amelynek Jézus a szerzője, átformálja ezeket az agyagból való testeket, és felemel minket, hogy teljesen részesüljünk az ő mennyei dicsőségének alakjában! Azt a súlyos ellentmondást, amellyel gyakran szembesülhetünk a hústest gyarlóságában, messze felülmúlja majd az a dicsőséges ragyogás, amely az ő emberi testében mutatkozott meg, amikor feltámadt a halálból. Istennek dinamikus munkálkodása szerint, az ő erejével a hasonlatosságának tükörképét vési belénk. Így mindent legyőz és önmagának alárendel. *(Pál törekvése, hogy teljesen megértse a feltámadás erejét (3,10), összhangban van az Ef 1,19-ben olvasható imájával. Azért imádkozom, hogy minden összehasonlítást felülmúlóan megértsétek az ő hatalmas erejének nagyságát, amely bennünk munkálkodik, akik hiszünk (1). A hit feltárja, hogy milyen óriási kiváltságban vagyunk részesítve, akik Krisztusban vagyunk. [Az eis (1) prepozíció, egy olyan pontról beszél, amelyet elértünk.] Ef 1,20 Ez ugyanaz a dinamikus energia, amelyet Isten szabadított fel Krisztusban, amikor feltámasztotta őt a halálból, és jobbjának erejével örökre odahelyezte őt a mennyek birodalmába. Ef 1,21 Végtelenül fölötte áll az uralkodás, a hatalom, a tekintély vagy a kormányok minden egyesített erejének. Ő minden névnél magasabb rendű, amelyet valaha is adhatnának bárkinek ebben a korban, vagy bármely korban, amely az örökkévaló jövőben még eljövendő. Ef 1,22 Én szeretném, ha ezt látnátok: mindezeket a hatalmakat a lába alá vetette. Ő minden fej és váll fölé magasodik. Ő a fej. Ef 1,23 Az egyház (1) az ő teste. Lényének teljessége bennünk mindent mindenben betölt! Isten nem tudja már magát láthatóbbá tenni, vagy pontosabban megmutatni. [Az ekklesia (1), az ek prepozícióból származik, amely mindig is az eredetet jelölő szóból, és a klesia a kaleo, a névvel, családnévvel való azonosításból származik. Így az „egyház” az ő megváltott képmása és hasonlatossága az emberiségben]. Lásd még egyszer Fil 2,6 Alakjában és hasonlatosságában az ő léte Istennel teljesen egyenrangú volt. A Fiúsága nem lopta el a rivaldafényt az Atyjától! Emberi mivolta sem vonta el a figyelmet Isten istenségétől! Fil 2,7 Az ő küldetése azonban nem az volt, hogy bizonyítsa istenségét, hanem hogy átölelje a mi emberségünket. Isteni hírnevétől megfosztva, teljesen magáévá tette a mi fizikai emberi formánkat; a mi hasonlatosságunkban született, és úgy azonosította magát, mint az emberi faj szolgája. Szeretete a rabszolgánkká tette! Fil 2,8 Így tehát a kereszt drámájának kontextusában: az ember Jézus Krisztus, aki teljesen Isten, teljesen emberré válik, hogy saját teremtménye keze által önként meghaljon az emberiség halálával. Elfogadta az átkot és a legaljasabb szegényt, hogy egy bűnöző halálával haljon meg. Fil 2,9 A teljes megaláztatás e helyéről Isten a legmagasabb rangra emelte őt. Isten olyan névvel ruházta fel Jézust, amely mindennek messze fölötte (1) áll, és egyben képviselője is minden más névnek. (Az uper (1) szó azt jelenti, hogy feljebb, helyett, vagy azért). A Jézus név teljes mértékben kifejezi az ő küldetését, olyanként ami egészen teljesítve van! Ő a világ Megváltója! Lásd még Ef 3,15 Minden család a mennyben és a földön belőle származik; az övé az emberiség családnéve, és ő marad minden ember hiteles identitása az összes nemzet számára).*

Fil 2,10 Amit az ő neve leleplez, az minden teremtményt meggyőz a megváltásukról! Minden térd a mennyben és a földön és a föld alatt meghajol spontán imádatban! Ef 4,8 A Szentírás megerősíti, hogy letartóztatott minden lehetséges fenyegetést, amely az emberiséget túsul ejtette. [„foglyul ejtette a fogságot”] És a feltámadásában, trófeaként vitt minket a magasba diadalmas mennybemenetelekor. Fontoljátok meg Isten zsenialitását: a megtestesült

Krisztusban emberi alakban visszaszerezte azt, ami eleve a teremtettségünk által hozzánk tartozott. Ez az ő kegyelmi ajándéka nekünk. (Idézet a Ps 67,19 LXX Septuaginta, 1 ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, *elabes domata en [-ban, -ben] anthropo* - Visszaszerezted az emberiség istenképmásításának ajándékát. Az *elabes* szó a *lambano* szóból azt jelenti, hogy elveszem azt, ami a sajátom. Az emberi faj, férfi vagy nő szó az *anthropos*, az *ana*, felfelé, és a *tropos*, életmód; jellem; hasonlóképpen. [Idézet a héber szövegből, Zsolt 68,18.19 לקחת מאדם באדם *lakachat mattanoth ba adam* - Ádámban vettél ajándékokat." **Jézus Krisztus úgy osztogat nekünk ajándékokat, hogy ő maga azokat már át is vette bennünk, az emberben a megtestesülése által.** Adam Clarke kommentárja.] Újjászülettünk az ő feltámadásában. 1Pét 1,3; Óz 6,2; Ef 2,6 Mi is felemelkedtünk az ő mennybemenetelében, hogy ugyanúgy üdvözöljenek minket is a mennyi birodalom tróntermében, ahol most vele együtt ülünk az ő hatalmában.)

4,1 Most mindezek fényében, biztos vagyok benne, hogy értékelni tudjátok, milyen hatalmas gyönyörűségemre vagytok! Drága barátaim, ti vagytok az én trófeám és az én örömöm! Ahogy eddig is tettétek, továbbra is álljatok rendíthetetlenül erősen az Úrban!

4,2 A személyiségetek forrását (1) meghatározza a nevetek! Kedves Evódia (2) és Szintiché (3), engedjétek meg, hogy hadd emlékeztesselek benneteket nevetek jelentésére! Foglaljátok le gondolataitokat a kegyelem közvetlen és könnyű útjának követésével! Akkor együtt zavartalanul fogjátok betölteni a küldetéseteket az Úrban. (A *parakaleo* (1) szó, a *para* szóból, amely közelséget jelző prepozíció, egy olyan dolog, amely a közelségből származik; olyan dolog, ami befolyásolási szférából származik; a lakóhely egyesítésére vonatkozó javaslattal együtt; az alkotótól és az adótól származik; az eredete, a cselekvés kiindulópontja egy meghitt kapcsolat, és a *kaleo* jelentése: a név identitását meghatározza a családnév. Az *eudias* (2) szó, az *eu*, jó, és az *odos*, út, tehát egy virágzó és gyors utazás, közvetlen és gyors úton való vezetés; *suntuche* (3), a *sun*, együtt, és *tugchanō*, eltalálni, a célba találni; egy dárdát vagy nyilat kilövő emberé)

4,3 Suzegos, te tényleg a nevededet jelented számomra: megbízható igás társam! Társulj szorosan ezekhez a hölgyekhez, akik sporttársaim voltak az evangéliumban! Kelemen is, valamint az összes többi munkatársam - az ő nevüket is feljegyeztem az élet könyvébe! (Pál az összes barátja nevét feljegyezte! [Lásd Róma 16,1-23] Lásd az Élet Könyvéről a Jelenések 17. fejezet végénél. A **Zoé**: „élet, ami Krisztusban van meghatározva”, oly gazdag jelentést ad a tulajdonneveknek. A **Suzugos**: igás-társ. Filippiben a nők voltak az evangélium első hallgatói, és Lídia volt az első megtérő. ApCsel 16,13-15. **Kelemen**: tiszta égbolt, ragyogó és napsütéses időjárás. Pál maga is értékeli a tulajdonnevek jelentését, hiszen ő az, akinek a saját neve a **Sheol**, szóból, ami sötét alvilágot jelent, **Pao**, a nyugalmat jelentő szóra változott. Pétert Kéfásnak nevezi, ami a Petros arámi változata, hogy szándékosan átirányítson a Petros ismertebb hangzásától, és így a nevének eredeti jelentését hangsúlyozza. Isten egyházának sziklaalapja. A Máté 16-ban Jézus

a Petros, új névvel azonosítja Simont, Jónás fiát. Ezzel kinyilatkoztatja azt, hogy az Isten fia az egyházát az ember fiára építi.)

4,4 Az öröm nem egy lehetséges luxus, hanem az öröm a ti alaphelyzetetek! Az Úrban való egyesülések a folyamatos gyönyörködés forrása. Ezért akár újra is mondhatom: örüljtek az Úrban mindig!

4,5 Ez a fajta öröm képessé tesz benneteket arra, hogy tökéletes udvariasságot (1) mutassatok minden emberrel szemben! Az Úr nincs közelebb egyesekhez, mint másokhoz! (Udvariasság, *epieikes* (1), az *epi*-ből, ami azt jelenti: folyamatosan hatással van, és *eikos*: ésszerű, udvarias.)

Pontosan ez Pál hozzáállása a bálványimádó, görög filozófusokhoz az ApCsel 17,27.28 szerint. Lásd még Titusz 3,3 Az örömtök láthatóvá és ellenállhatatlanná teszi az evangéliumot! Az elválasztottság mindenféle formája el van törölve, mint ahogy minden ürügy is arra, hogy szerencsétlennek és elhanyagoltnak érezzük magunkat.)

4,6 Ne hagyj, hogy bármi miatt a szorongás elvonja a figyelmedet (1)! Inkább fordíts át minden pillanatot imádsággá, és a kéréseidet hálában áztasd Isten előtt! (A *merimnao* (1) szó aggodalom, a figyelemelterelés gondolatán keresztül, a *meritzo*, megosztani szóból. A kéréseitek nem okoznak meglepetést Istennek. Ő messziről ismeri a gondolataitokat és minden utatokat. Mégis gyönyörködik a veletek való beszélgetésekben és gyermeki bizalmatokban! Énekek éneke 2,14; Mt 6,8.)

4,7 Az imádat és a hálaadás állapotában tanúsítjátok azt, hogy bennetek az Isten békéje hogyan visszhangozza (1) a Jézus Krisztusban való egységetek tudatát. Túl minden olyan gondolat hatósugarán, amely esetleg elbizonytalaníthatna benneteket. Ahogyan az őrszemek (2) vigyáznak a városra, figyelve a lehetséges fenyegetés első jeleire, éppígy a ti szívetek legmélyebb érzései és gondolataitok megnyugvása teljes mértékben védelmezés alatt állnak. (Az *uperecho* (1) szó lefordítva, visszhangzik...elérhetetlenül. És, *φρουρέω* (2) *phroureō* a város kapuit őrző. Ez a béke nem mérhető a külső körülmények által, hanem mélyen a szívetekben lakozik, lényetek legbelsőbb részeiben. Nem egy törekeny érzés szerinti békéről beszélünk, amely könnyen megzavarható, nem olyanról, amelyet magunknak kellene előállítanunk. Ez Isten békéje. Az a béke, amelyet maga Isten élvez! Ez a béke meghaladja az értelmező gondolkodásunk minden korlátját, és olyan nyugalommal árasztja el szívünket és elménket, amely a bizonytalanság napjain átveszi az irányítást érzelmeink és a közérzetünk felett!)

4,8 Most pedig ez legyen a döntő érvelés: (1) fontoljátok meg azt, ami mindenkiről igaznak (2) van bizonyítva Krisztusban. Attól lenyűgözve (3) éljétek, amit Isten gondol rólatok! Ismerkedjétek meg a megigazultság kinyilatkoztatásával (4)! Ismerjétek fel önmagatokban az Istennel való hasonlóságot. Legfontosabb ügyetek az legyen, hogy kijelentitek az emberiség megváltott ártatlanságát (5). Gondoljátok a

barátságra (6). Fedeztétek fel, milyen híres (7) mindenki az evangélium világhírjében! Az emberiség Isten reflektorfényében van! Merengjétek el azon, mennyire fel vagytok emelve (8) Krisztusban. Tanulmányozzatok (9) olyan történeteket, amelyek az életet ünneplik. (Lásd Kol 3,3 „Foglaljátok le gondolataitokat a trónterem valóságával, ahol Krisztussal együtt ülünk!” A **logitsomai** (1) szó logikus érvelésre utal, mindent számba véve; **alethes** (2), azt jelenti, ami el volt rejtve, de most feltárult. Az Ef 3,21-ben Pál az igazságról beszél, ahogyan az Jézusban testesült meg. A lenyűgözötten szó a **semnos** (3), a **sebomai**, a tisztelni, imádni szóból. A megigazultság szó a **dikaiois** (4), a **dikay** szóból két fél, akik egymásban hasonlóságot találnak, ahol nincs kisebbségi érzés, gyanakvás, vádaskodás, visszasírás vagy teljesítménykényszer. Az evangéliumban Isten leleplezi a megigazultságot. Azt jelenti ki, hogy hogyan sikerült Istennek önmaga előtt igazságot tenni az emberiséget. Arról szól, hogy Isten mit tett helyesen, nem pedig arról, hogy Ádám mit tett rosszul. Lásd Róm 1,17. A **hagnos** (5) szó a feddhetetlen ártatlanságról beszél. A **prophileo** (6) szó pontosan azt jelenti, amit mond: barátság érdekében. Az angol famous szó a görög **euphemos** (7) az **eu** szóból származik, szép munka, jó szóból, és a **phemos** azt jelenti, hogy a reflektorfényben lenni, a **phao**, ragyogni szóból; Jézus azt mondta: „ti vagytok a világ világhírjében”. Akárcsak egy dombon álló várost, a ti világhírjéteket sem lehet elrejteni. Az **arete** (8) szót gyakran fordítják erénynek, a következő szóból **airo**, felemelni; **epainos** (9), dicséretes, dicséretre méltó, **epi**, folyamatos hatást jelző, és **ainos**, történet).

4,9 Ezek a dolgok összhangban vannak mindazzal, amit tanítok és élek. Bátran gyakorolhatjátok azt, amit tőlem hallotok és láttok. A béke, amely elkerülhetetlenül követi ezt az életmódot, több mint egy homályos érzés. Ez maga Isten, aki így hitelesíti a vele való zavartalan egységünket.

4,10 Annyira boldog vagyok az Úrban, hogy ennyi idő után ilyen újjáéledő törődést mutattok a jólétem iránt. Felüdítő érzés tudomást venni a támogatásokról, még akkor is, ha mostanában nem volt lehetőségetek kifejezni azt.

4,11 Nehogy félreértsetek, nem a finanszírozásra célzok. Felfedeztem a „vagynakomat”, és rátaláltam arra, hogyan legyen teljesen megelégedett, bármilyen körülmények között. (Önfenntartó (1), **autarkes**, megelégedett, az az érzés, amikor teljesen elégedett vagy magaddal.)

4,12 Engem nem befolyásol sem az, ha eltaposnak, sem az, ha elhalmoznak. Változhatnak a napok, változhatnak a helyek, de a titok ugyanaz marad: álljak szemben akár lakomával, akár böjttel, akár forrással, akár éhínséggel. (A bővülködés nem egy jel Isten jóságáról, és a hiány sem az ő távollétéről. „Az a megigazultság határozza meg az életet, amiben Isten hisz.” A jó hír az a tény, hogy Krisztus keresztje sikeres volt. Isten megmentette azt az életet, amit számunkra tervezett és helyreállította az ártatlanságunkat. Az emberiséget soha többé nem fogják igazságosnak vagy igazságtalannak ítélni az erkölcsi törvények betartásának képessége alapján. Nem az a lényeg, hogy valakinek mit kell vagy mit nem kell megtennie, hanem az, amit Jézus megtett. Ez megy át hitből hitbe. Nem az a lényeg,

hogy egy személynek jó vagy rossz a viselkedése, áldásként vagy átokként értelmezik a körülményeit [Hab 2,4]. Habakuk ahelyett, hogy a katasztrófa bekövetkezésekor átkot olvasna rá az emberekre, az emberiség felmentésének alapját ismeri fel abban, hogy az Ígéret felülmúlja a teljesítményt. A Második Törvényköny 28 többé nem lenne a helyes vagy helytelen viselkedés motivációja vagy mércéje. „Ha a fügefa nem is virágzik, és a szőlőtőkén nem lesz gyümölcs, az olajfa termése elmarad, és a mezők nem adnak táplálékot, a nyáját elhajtják a földről, és nincsen csorda az istállóban, én mégis örülök az Úrban, örvendezem üdvösségem Istenében. Isten, az Úr az én erősségem, ő teszi lábamat a szarvasok lábához hasonlóvá, ő teszi, hogy a magaslatokra lépjek [Hab 3,17-19 RSV]. „Tekintsetek [a cselekedetek törvényéről] Jézusra. Ő a hit szerzője és beteljesítője.” [Zsid 12,1]. Lásd Róm 1,17).

4,13 Minden helyzetben erős vagyok abban, aki belülről erősít engem, hogy az legyek, aki vagyok. (Pál úgy élte az életét, hogy kapcsolatban volt ezzel a belső hellyel. Felfedezte, hogy ugyanaz a vagyokság tükröződik őbenne, mint amiben Jézus járt. Isten kegyelméből vagyok az, aki vagyok. Krisztus bennem visszatükrözi a benned lévő Krisztust. Fil 2,12 „Nemcsak jelenlétemben, hanem még inkább távollétemben.” Kol 1,27 Bennünk Isten vágyakozik megmutatni Krisztus bennünk lakozásának felbecsülhetetlen kincsét. Minden nép fel fogja őt ismerni, mintegy tükörben. Krisztusnak az emberi életben való lelepleződése beteljesíti az emberiség minden várakozását. Ő nem a történelemben, nem a világűrben, nem a jövőben, nem a Szentírás lapjain rejtőzik, csupán tükröződik mindezekben, hogy bennetek lepleződjön le. Mt 13,44; Gal 1,15.16)

4,14 Most nem azt mondom, hogy ne lett volna szükségem a ti segítségetekre vagy nem értékelném azt. Nehéz időszakaimban való részvételek olyan volt számomra, mint egy gyönyörű költemény.

4,15 Ti és én nagyon jól tudjuk, hogy az evangéliummal való első találkozásotok arra ösztönzött benneteket, hogy kapcsolódjatok hozzám az adás és viszonzás csodálatos ritmusában. A ti nagylelkűségetek támogatta az utazásomat Macedóniába, majd onnan tovább. Egyetlen más gyülekezet sem tette azt, amit ti tettetek. (Pál meglátogatta Thesszalonikát és Bereát, körülbelül 12 évvel e levél megírása előtt. ApCsel 17,1-14)

4,16 Tesszalonikában is többször segítettetek nekem.

4,17 Nem más okból emlékeztetek titeket ajándékaitokra, mintsem hogy bátorítsalak benneteket az ige bőséges aratásának felismerésére, amelynek élő levele vagytok. (Görögül: a „ti igétek” gyümölcse.)

4,18 Ez a levél az én hivatalos nyugtám (1) nektek, amely bizonyítja, hogy a lehetőségeim túlszordulásig nőttek. A bensőmet összefűző varrások szétfeszülnek abban a kényeztetésben, amit az Epafroditész által küldött ajándékaitok okoztak bennem. Nagylelkűségetek úgy ünnepli Isten örömét, mint az irántam érzett szeretet oltárára kiöntött parfüm édes illata. (Az **apecto** (1) szót itt kereskedelmi kifejezésként

használjuk, ami azt jelenti, hogy egy összeget teljes egészében átveszünk, és erről nyugtát adunk. Az **apo** és az **echo**, tartani szóból; ebben a szövegkörnyezetben az **apo** prepozíció az akuzatívusszal a tartalom és a kapacitás megfeleltetését jelöli; a birtoklás és a vágy megfeleltetését. J. B. Lightfoot).

4,19 Az én Istenem is bőségesen, túlcordulásig betölti majd életetek összes területének minden zeg-zugát. A Krisztus Jézusban valóra vált álmának gazdagsága megmutatja az irántatok való nagylelkűségét.

4,20 Istent mint Apánkat fogjuk ünnepelni megszámlolhatatlan korszakokon át. Mi vagyunk az ő dicsősége. Ez egész biztos.

4,21 A nevünkben öleljétek meg a Krisztus Jézusban lévő összes szentet. A barátaim, velem együtt, ölelnek benneteket.

4,22 Minden szent, különösen a császár házában levők üdvözölnek titeket szeretettel.

4,23 A kegyelem, amelyet Jézus Krisztus testesít meg, lélekben átölel titeket.